Posudek oponentky diplomové práce

Diplomantka: Lucie J i r o t k o v á
Téma diplomové práce: Povinnosti společníků společnosti s ručením omezeným
Práce odevzdána: 29.3.2012

1. Volba tématu a rozsah práce

Předmětem oponentského posudku je diplomová práce zaměřená na oblast práva obchodních společností, konkrétně na otázku povinností společníků společnosti s ručením omezeným. Vzhledem k tomu, že tato forma obchodní společnosti je v tuzemsku, ale i v kontinentální Evropě, nejrozšířenější, zvolená problematika je nepochybně aktuální, neboť autorce poskytuje možnost hlouběji se seznámit jak s praktickou, tak teoretickou stránkou postavení společníka a analyzovat otevřené otázky, které toto téma nabízí.Diplomová práce má 50 stran vlastního textu a splňuje tudíž požadavky na rozsah diplomové práce stanoveného příslušným opatřením děkana PF UK.

2. Struktura práce

Práce je členěna do tří kapitol, v nichž diplomantka postupně pojednává obecně o společnosti s ručením omezeným a postavení jejího společníka, poté následuje stěžejní, druhá část práce, která podrobněji rozebírá majetkové povinnosti společníka, konkrétně povinnost vkladovou a příplatkovou a pak již stručněji povinnosti označené jako „nemajetkové“, tedy zákaz konkurence, povinnost loajality, povinnost osobní účasti na společnosti (což je dosti nepřesné) a potom pasáž o povinnostech společníka v postavení ovládající osoby. Třetí část práce je věnována ve stručnost a spíše popisně vybraným otázkám úpravy dle zákona o obchodních korporacích. V závěru diplomního textu autorka stručně shrnuje některé závěry, k nimž při zpracování zvoleného tématu dospěla. Takto zvolená struktura je ve svém základu přehledná. Výhradu mám k vnitřnímu členění třetí kapitoly, kam by nemělo být zařazováno například koncernové právo, neboť to samo o sobě vydá na samostatné pojednání a takto do

práce začleněné je pak zpracováno jen velmi povrchně a stručně (v jediném odstavci) a z věcného pohledu chybně (k tomu níže).

3. K obsahu práce

Práce svědčí o seznámení autorky se zvolenou problematikou. Vyskytují se v ní ale nepřesnosti resp. věcné nedostatky, z nichž lze například upozornit na následující: na s. 7 se chybně hovoří o tom, že „teorie" rozděluje právní úpravu společnosti s ručením omezeným do dvou částí, ačkoli nejde o teoretické rozdělení. Nelze též souhlasit s autorčinou kritikou obecnosti legální definice této společnosti (s.8), nad to na toto vyjádření navazuje nesrozumitelný dovětek. Poznámka o komanditní společnosti, resp. ručení jejích společníků (komanditistů) není na místě, neboť právě v jejich postavení se projevuje blízkost se společností s ručením omezeným (dále též „s.r.o."). Stejně tak mám výhradu k označení s.r.o. jako společnosti smíšené, i když uznávám, že se s ním lze setkat někdy i v odborné literatuře. Nesprávné, resp. neobratné je dále tvrzení, že pro společnost s ručením omezeným není důležité, zda společníky jsou konkrétní osoby (s. 9), i když to autorka dále uvádí na pravou míru. Teoreticky nepřesný je též autorčin závěr na s. 18, že obchodní podíl představuje spoluvlastnictví společnosti. Podle platné (i když již teoreticky překonané) právní úpravy je podíl jinou majetkovou hodnotou (s. 18). Pokud jde o dělení uvedené na s.18 a násl., autorka směšuje vklad a jeho předmět. Nelze též souhlasit s kategorickým tvrzením, že základní kapitál ve výši 200 000 Kč nepostačuje ani na základní náklady pro započetí podnikání (s. 49) a nejasná je i navazující autorčina poznámka. O nepochopení koncepce koncernového právě svědčí vyjádření o „regulaci koncernu ve dvou stupních", a to na stupni ovlivnění a koncernu (s. 52).

Pozitivem práce je snaha autorky místy formulovat vlastní názory na otázky, k nimž nezaujímá tuzemská komercialistka jednotné stanovisko. Dále lze ocenit, že autorka usiluje o aktuálnost (např. zmiňuje i relativně novou úpravu trestní odpovědnosti právnických osob) a zařazuje (byť dosti povrchně) i stručné pojednání o vybraných otázkách budoucí úpravy společnosti s ručením omezeným v zákoně o obchodních korporacích. Pracuješ též s judikaturou.

4. Seznam literatury a práce s prameny, formální stránka práce

Seznam použité literatury mohl být rozsáhlejší. Z odborné časopisecké literatury uvádí autorka pouze pět pramenů. Také rozsah odborných knižních zdrojů je relativně úzký. Zahraniční literaturu autorka nevyužila. Na druhé straně pracuje i s relevantní judikaturu Nejvyššího soudu. Na použitý pramen je sice odkazováno v souladu s citačními standardy, avšak gramaticky ne vždy přesně (poznámky pod čarou jsou větami, což diplomantka ne vždy respektuje). Na s. 48 a 49 chybí vyznačení převzatého textu uvozovkami (byť diplomantka odkazuje na autora a pramen).

Po formální stránce má předložený text nižší úroveň. Nejde jen o formulační neobratnosti, které lze tolerovat vzhledem k menším zkušenostem autorky s psaním odborného textu. Jde spíše o gramatickou stránku diplomové práce a překlepy, které se v textu vyskytují.

5. Závěr

Vzhledem k výše uvedenému navrhuji hodnocení diplomové práce známkou „dobře".

Praha, 1. května 2012

Prof. JUDr. Stanislava Černá, CSc.
oponentka